

F. F. Samuelsen: Det Lovforslag, som her foreligger, er en Fortsættelse af tidligere Love. Den første Lov var Lov Nr. 89 af 23. Maj 1902 og gik ud paa en 3-aarig Bevilling af 100,000 Kr. aarlig. Efter de 3 Aars Forløb vedtoges den anden Lov, hvor Beløbet forøgedes til 117,000 Kr. i 2 Aar, men 1907, da de 5 Aar var udløbet, fremkom Kommissionen med Forslag, hvorefter det ikke var nødvendigt at bruge saa mange Penge aarligt som tidligere, da der var indsamlet en hel Del Materiale, der skulde bearbejdes indenfor Kommissionen. Beløbet nedsattes derfor til 62,000 Kr. aarlig i 2 Aar, og denne Bevilling fornyedes med et lignende 2-aarigt Beløb indtil 1911. I 1911 foreslog man imidlertid at forhøje Beløbet til 78,000 Kr. aarlig i 3 Aar, og denne 3-aars Periode udløber i Aar. Lovforslaget i Aar gaar ud paa at forhøje Beløbet til 90,000 Kr. aarlig. Der viser sig altsaa at være en ret jævn, stærk Stigning i Løbet af disse Aar, og man er snart vendt tilbage til det oprindelige Beløb, 100,000 Kr. aarlig. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor meget eller hvor lidt man faar ud af disse Havundersøgelser, men jeg tror, at det paa nærværende Tidspunkt er vanskeligt at gaa bort fra dem. Jeg tror, de bringer nogle gode Resultater, selv om de maaske ikke har været saa store, som man havde haabet, og jeg tror, at Fiskerne har haft Gavn af disse Resultater. De Undersøgelser, der er foretagne ved Island og Færøerne, har sikkert ført til Resultater, som kan udnyttes i den kommende Tid. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til videre Fremme her i dette høje Ting.

Det ærede Medlem, som talte før mig, omtalte Forslaget om at bevilge 150,000 Kr. til et nyt Skib. Jeg tror ikke, man skulde gaa med til dette Forslag, fordi man jo ikke ved, om man vil fortsætte med disse internationale Havundersøgelser, naar de 5 Aar er gaaede. Det Lovforslag, der foreligger fra Ministeriet, er vistnok det bedste og solideste i Øjeblikket, det vil altsaa sige, at vi bevilger 90,000 Kr. aarlig i 5 Aar. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til videre Fremme.

Alfred Christensen: Der er jo dem, der tror, at nu, da baade Nordpolen og Sydpolen er betraadte, og hele Jordkloden er gennemkrydset, for Landenes Vedkommende af Veje og Jernbanelinier, for Havenes Vedkommende af Dampskibe, kender vi Mennesker vor Klode og alle de Dyr og

Planter, der findes paa den. Men det er saare langt fra Tilfældet. Det er ingen Overdrivelse, naar Videnskabsmændene siger, at der ved de forhaandenværende Undersøgelser aarlig opdares saadant noget som 12,000 Arter af Planter og Dyr, som man hidtil ikke har kendt.

Havene dækker jo $\frac{2}{3}$ af Jordens Overflade, og Undersøgelsen af de store Havdybder er først begyndt i den nyeste Tid med den engelske Korvet „Challenger“s Rejse; senere er den fortsat ved Admiral Wandels Ekspedition mellem Island og Grønland og føres nu videre ud ved de internationale Havundersøgelser; de indvundne Resultater bearbejdes af Videnskabsmændene rundt om i de forskellige Museer og Universiteter. Der er ingen Tvivl om, at denne Havundersøgelse, som bæres oppe ved internationalt Samarbejde, en Gang begyndt vil fortsættes Aar efter Aar, maaske med stigende Bekostning, i hvert Fald med bedre og bedre tekniske Hjælpe-midler, og vil gaa stedse dybere til mere og mere ukendte Dybder i de store Verdenshave og derved frembringe Resultater, der ikke blot kan forbyse Lægmand og interessere Videnskaben, men ogsaa bidrage til Forstaaelse af det Dyreliv, der er nyttigt for Menneskene. Store Resultater er der allerede opnaet. Jeg vil ikke tale om disse kuriøse Dyreformer, man faar op fra de store Havdybder, Skikkelser, som Lægmand slet ikke kan tænke sig eksisterer i Nutiden. Fra Dybder, hvor en Solstraale aldrig naar ned, kan man fange Fisk med elektriske Pærer anbragte paa Panden af nøjagtig samme Façon som de, der findes her paa Talerstolen, elektriske Pærer, som kan slukkes og tændes af Fiskene efter egen fri Villie — lige saa let som jeg her slukker Lamperne ved min Side —, saa at Fiskene kan se deres Omgivelser og lokke Byttet til sig ved Lysudstraaling. Det er af største Interesse i videnskabelig Henseende og af allerstørste Nytte i erhvervs-mæssig Henseende, at man lærer at kende Betingelserne for Dyrelivet i Havet, og at Danmark efter sin geografiske Beliggenhed og den Rolle, vi spiller som søfarende Nation, ikke blot har en Ret, men ogsaa en Pligt til at være med og det i første Række blandt de søfarende Nationer paa dette Omraade, forekommer mig givet. Paa intet andet Omraade kan danske Videnskabsmænd bedre gøre Danmarks Navn bekendt og deres egne Navne berømte, og intetsteds kan det danske Flag med større Ære vaje over Foretagender, der